

přímo, nebo v případě Čechů a Slováků prostřednictvím polské vědy. Pouze pozdější situace československé sociologie podrobené přísnému ideologickému dozoru a zbavení zahraničních kontaktů mohla způsobit, že tento druh zájmu o polskou vědu jako jednoho z nemnoha „oken do světa“ byl s to přetrvat hluboko do osmdesátých let. Je pravda, že i toto okno bylo pouze „pootevřené“ a že tvorba polských autorů často nevyhovovala strážcům ideové čistoty československých společenských věd.

Stat' J. Kiliase je uzavřena konstatováním, že současné vztahy české, slovenské a polské

sociologie jsou založeny na nepočetných individuálních kontaktech. Polovina šedesátých let mohla vzbuzovat naděje, že tyto styky budou intenzivnější a užitečné pro obě strany. Jakkoli jejich přerušení bylo vyvoláno výlučně politickými faktory, řada jiných příčin utvářejících polsko-česko-slovenské vztahy by i tak podle Kiliase znemožnila udržení intenzivních kontaktů, v každém případě ve formě založené na zásadní nerovnoprávnosti partnerů, v jaké byly pěstovány ve druhé polovině šedesátých let.

Jan Sedláček

Seminář „Vztah Poslanecké sněmovny a Senátu Parlamentu ČR“

Dokumentační a informační středisko o parlamentech střední a východní Evropy při Sociologickém ústavu AV ČR (Parliamentary DICE) uspořádalo za podpory Konrad-Adenauer-Stiftung a pod záštitou Václava Klause, předsedy Poslanecké sněmovny a Petra Pitharta, předsedy Senátu PČR, dne 14. 6. 2001 v Rytířském sále Senátu Parlamentu ČR seminář *Vztah Poslanecké sněmovny a Senátu Parlamentu ČR*. „Parliamentary DICE“ tak navázalo na úspěšné semináře *Vybrané problémy související se vstupem ČR do EU očima poslanců* (podzim 1998 v PSP ČR) a *Poslanci, senátoři a vstup České republiky do Evropské unie* (květen 2001). Seminář vedený Zdenkou Mansfeldovou nabídl na základě projeveného zájmu odborné veřejnosti a politických reprezentantů komplexní prezentaci tématu vztahu dvou komor. Základní koncepce semináře vyšla z prezentace výzkumů poslanců a senátorů, kterými se pořadatelský tým Sociologie politiky Sociologického ústavu AV ČR dlouhodobě zabývá, doplněné jak o historický pohled na Senát v naší historii, tak o jeho současnost ve světle připravované legislativní úpravy vztahu obou komor parlamentu. Výsledky empirických šetření a jejich sociologické analýzy tak byly v jednotlivých příspěvcích doplněny o pohled odborníků z oboru moderní historie, ústavního práva a politické vědy.

Vedle Lubomíra Brokla, Adély Seidlové a Martina Vyšína, členů týmu Sociologie politi-

ky, prezentovala Eva Broková z Masarykova ústavu AV ČR pohled na československý senát a vztah dvou komor v období první československé republiky. Pohled na současný vztah dvou komor a jeho připravovanou legislativní úpravu pak prezentoval Jan Kysela, tajemník Stále komise Senátu pro Ústavu České republiky a parlamentní procedury. Hlas zastupitelů pak v diskusi představovali přítomní senátoři a senátorky.

Jednotlivé příspěvky budou publikovány v připravovaném sborníku; nabízím proto na tomto místě pouze stručnou charakteristiku jednotlivých příspěvků. V úvodu seznámila předsedající Zdenka Mansfeldová všechny účastníky se záměry organizátorů nabídnout multidisciplinární pohled na vztah dvou parlamentních komor v českém politickém systému. Svým příspěvkem vytvořila referenční rámec semináře a přiblížila účastníkům základní záměry a výstupy kvalitativního a kvantitativního výzkumu českého parlamentu včetně jeho longitudinálního a mezinárodního srovnání.

V prvním příspěvku *Třikrát Senát v historii Československa a České republiky* se Eva Broková věnovala historickým aspektům existence senátu v moderních demokraciích, především otázce vzniku a působení senátu v politickém systému první československé republiky. Velmi zajímavým faktem prvorepublikového působení senátu byl odlišný důvod jeho existence – na rozdíl od současného pojetí senátu jako pojistky demokracie byl senát v předválečném Československu vnímán jako pojistka proti majorizaci Slováků. Další zajímavou, avšak nerealizovanou myšlenkou